

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **M.K.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 lipca 2025 r.,
wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o wstrzymanie wykonania zaskarżonego
kasacją prawomocnego wyroku nakazowego
Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie
z dnia 18 lipca 2024 r., sygn. akt III K 532/24,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wstrzymać wykonanie wobec M.K. wyroku Sądu Rejonowego dla
Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 18 lipca 2024 r., wydanego
w sprawie o sygn. akt III K 532/24 - do czasu rozpoznania kasacji.

UZASADNIENIE

Rzecznik Praw Obywatelskich w kasacji wniesionej na korzyść M.K.,
zaskarżył prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego dla Warszawy-
Mokotowa w Warszawie z dnia 18 lipca 2024 r., wydany w sprawie o sygn. akt III K
532/24 i zarzucił temu orzeczeniu - na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. - rażące i
mające istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa procesowego, tj. art. 500 § 3
k.p.k., polegające na wydaniu wobec M.K. wyroku nakazowego w sytuacji, gdy w
świecie całokształtu materiału dowodowego, okoliczności popełnienia opisanego w

akcie oskarżenia czynu z art. 278 § 1 k.k. i wina oskarżonego budziły wątpliwości. Skarżący nadmienił przy tym, że wskazaną w ww. wyroku nakazowym sygnaturę akt „III K 532/23”, należy traktować jako oczywistą omyłkę pisarską.

W kasacji zawarty został również wniosek o wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania wobec M.K. zaskarżonego orzeczenia, który autor skargi uzasadnił charakterem przedstawionego zarzutu kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wstrzymanie wykonania orzeczenia ma niewątpliwie charakter wyjątkowy, wprowadza bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.), a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej. Łączy się to bowiem z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć. Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanek przemawiających za podjęciem takiej decyzji, jednakże w orzecznictwie od dawna utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa.

W świetle przedstawionych uwarunkowań, nie przesądzając, co oczywiste, ostatecznego rozstrzygnięcia jakie zapadnie w następstwie rozpoznania kasacji Rzecznika Praw Obywatelskich, wstępna kontrola akt przedmiotowej sprawy przeprowadzona na potrzeby niniejszego postępowania incydentalnego wykazała,

iż - z uwagi na jej charakter i treść akcentowanego w *petitum* kasacji zarzutu - rysuje się realne, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej na rzecz M.K. skargi, implikująca perspektywę uchylenia zaskarżonego wyroku nakazowego, którym orzeczono wobec ww. karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, połączoną z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

W związku z powyższym, wobec trafności argumentacji podniesionej przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o wstrzymanie zaskarżonego orzeczenia, wobec M.K. w pełni zasadne było skorzystanie z dobrodziejstwa względnej suspensywności kasacji i zastosowanie wyjątkowej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., albowiem wprowadzenie do wykonania orzeczonej kary może narazić skazanego na dolegliwość, której ponosić nie powinien.

Z tych względów Sąd Najwyższy, postanowił jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]